

SVENSK MUSIKTIDNING

N:r 7.

Redaktör och utgivare:
FRANS J. HUSS.
Telefon: Brunkeberg 14 97.

NORDISKT MUSIKBLAD.

Stockholm den 4 April 1907.

Expedition: Kammakargatan 6.

Pris: Helår 5 kr. Lösnummer 25 öre.
Annonpris 20 öre pr petitråd.

27:e Årg.

Sigrid Lindberg.

I samband med vårt förra nummers biografiska uppsats om prof. Joh. Lindberg med anledning af hans 70 årsdag och hans dotters, fröken Sigrid Lindbergs, medverkan vid hans elevs hr Julius Ruthströms nyligen gifna konsert, ha vi nu velat realisera hvad vi mer än en gång tillämnat, ehuru särskildt tillfälle ej ofta erbjudits, nämligen att öka samlingen af våra biografier och konstnärsporträtt med fröken Lindbergs.

Sigrid Johanna Lindberg är född d. 5 jan. 1871 i Stockholm. Redan som barn visade hon en mera ovanlig musikbegåfning, som i det musikaliska hemmet fick sin värdade första utbildning. År 1886 antogs hon som elev vid Konservatoriet härstädes och åtnjöt där sin faders gedigna undervisning. Efter avslutade studier erhöll hon 1890 Konservatoriets stora jeton. Bland flera sökande tilldelades hon sedermera det v. Beskow-ska stipendiet, som hon innehade i 2 år, hvarunder hon vistades i Paris och studerade för Professor Henri Berthelier vid pariskonservatoriet, som bland sina bästa elever utom Teresa Tua och Frida Schytte räknar den unga svenskan. Dåvarande svenske ministern Fr. Due, känd som smakfull kompositör, intresserade sig mycket för den unga violinisten och under hans protektion erhöll hon tillträde till Paris' finaste kretsar, bland andra hos Prinsesse Mathilde Bonaparte, hvars salong var mötesplatsen för världsstadens celebriteter. Den unga svenskans blonda apparition, hennes

Sigrid Lindberg.

nes själfulla spel och stora sångbara ton gjorde henne snart bemärkt. Hon uppträdde äfven med framgång vid offentliga konserter såväl i Paris, som öfriga franska städer. Efter slutade studier anträdde hon nu sina konsert-tournéer i Sverige, Danmark, Finland, Ryssland och Polen. I Stockholm har hon gifvit flera egna konserter, samt medverkat som solist vid Kungl. Operans symfonikonserter, senast i febr. förra året med Beethovens violinromanser. Äfven har hon haft äran att låta höra sig vid hofvets konserter, bland annat vid en soirée hos H. K. Kronprinsen, gifven för det danska konungaparet. Den unga artisten erhöll därvid af kronprinsen ett dyrbart briljantsmycke som minne af den ståtliga festen. Vid sitt uppträdande i Köpenhamn fick fröken Lindberg de fördelaktigaste kritiker. Bland annat yttrade sig den kände konstkritikern Kjerulf om hennes stora ton samt lifliga och intelligenta föredrag. Hon har äfven uppträdt i Berlin samt Warschau, engagerad af Société Philharmonique, der, som bekant, världens främsta solister låta höra sig. Polens förnämste musikkritiker Polinski yttrar bland annat: »Sigrid Lindberg spelade Corellis ryktbara variationer och eröfrade genast vår publik, ty hon är en virtuos som gör ett djupt intryck. Man betages af styrkan och bredden i hennes melodiska ton och eldiga temperament. Hon öfverraskade oss polacker med sitt utförande af Zarzyckis Mazourka, ty hon hade i fingrarna just den äkta polska rytmen». Den ryske kompositören Cesar Cui, som en gång hörde

Sigrid.

Valborg.

Astrid.

Olga.

Systrarna Svärström.

Sångkvartett.

hennes i Paris, blef lifligt intresserad af hennes spel och uppmanade henne att låta höra sig i Petersburg. Där uppträdde hon nu med framgång vid konservatoriets konserter samt i »Salle de la Noblesse, der hon spelade ackompanjerad af den kejserliga hoforkestrern. Cesar Cui har äfven skrivit mycket berömmande om henne i flere ryska musiktidningar. I Finland har hon ofta låtit höra sig på såväl egna konserter som på det Filharmoniska sällskapets Symfonikonserter i Helsingfors, alltid varmt hyllad af publiken och berömd af kritiken. Hon kan ju ock, så att säga tillhöra Finland såsom både på fädernet och modernet härstammande därifrån. Få äro väl de svenska artister, hvilka såsom Sigrid Lindberg kunna uppvisa kritiker på grekiska, turkiska, arabiska, persiska, armeniska, ty den unga konstnärinnan har besökt tvenne gånger Konstantinopel, ja till och med Mindre Asien. På hennes program förekomma alla de stora violinkonserterna såsom af Bach, Mozart, Beethoven, Mendelssohn, Spohr, Brahms, Bruch m. fl. Af de franska finna vi Saint-Saëns, Wieuxtemps, samt bland de ryska Cui, Wieniawski, Tschai-kowsky. Den gamla stillrena italienska musiken af Corelli, Tartini m. fl. tolkar hon med särskild förståelse. Äfven är hon känd som god ensemble-spelerska i sonater, kvartetter och öfriga kammarmusik. På sina många och vidsträckta konsertresor har hon äfven med förkärlek utfördt skandinavisk musik såsom af Grieg, Svendsen, Sjögren, Peterson-Berger, Stenhammar m. fl. Efter hvad vi förut nämnt lät fröken Lindberg senast höra sig här på hr Ruthströms konsert och delade med honom det välförtjänta bifallet efter utförandet af deras Bach-duett. Kort förut hade hon inhöstat rikt bifall i Helsingfors med utförande af Bruchs G-moll-konsert på Filharmoniska sällskapets 8:de Symfonikonsert.

Vi begagna tillfället att om fröken Lindbergs faders lärareverksamhet lemna några ytterligare oss tillhandakomna uppgifter. Det antal af hans elever vi kände vid hans sextioårsdag har sedan mer än fördubblats och uppgår nu till den betydliga summan af 1,092, de finska inberäknade. Från 1858 till 1868 verkade han i Finland som lärare för ett 70-tal elever, deribland kapellmästare Westerling. Från tiden derefter kunna af elever från norska grannlandet nämnas den ansedde violinisten, konsertmästaren G. Lange och kapellmästare Halvorsen vid Kristiania Nationalteater. Af svenska violinister bland hans elever som tillhöra vårt hofkapell finna vi Chr. Sandqvist, E. Sundqvist och konsertm. Karl Åberg. Utom de af oss förut nämnda Tor Aulin, Anna Lang-Wolseley, Jul. Ruthström och hans dotter Sigrid, kunna ytterligare påpekas Karl Kihlman (Amerika),

Karl Johannesen (England), Sven Kjellström (Paris), Axel Runqvist, Hugo Alfvén, Richard Ohlsson, Gustaf Molander, Hilma Munthe, Israel Hägerstrand.

Särskildt må nämnas, att prof. Lindberg har äran att bland sina elever räkna prins Vilhelm, hertig af Södermanland, som från okt. 1899 till och med våren 1904 tagit undervisning af honom i violinspel.

Systrarna Svärdröm.

Valborg, Olga, Sigrid, Astrid.
Sångkvartett.

Ovanligt att se och höra! Fyra intagande, genommusikaliska, vackert röstbegåfvade systrar tillsammans bildande en sångkvartett, som både här och utomlands vunnit bifall under senaste tiden. Att här i Stockholm biljetterna till båda deras konserter snart blefvo slutsålda är naturligt, då man vet huru stor framgång den äldsta af systrarna, Valborg, haft på konserter och vår opera här alltifrån hennes första framträdande för offentligheten för sju år sedan. Af systrarna är hon äldst, i ålder komma efter henne Olga, Sigrid och Astrid, den yngsta och efter flera omöden bäst röstbegåfvad. Syskonkvartetten har i slutet af förra och början af detta året låtit höra sig utomlands på flera ställen. Så i Bremen, Budapest, Berlin etc. I förstnämnda stad gaf den tre konserter. I en platstidning yttrades då om kvartetten. »Af de tre systrarne — Valborg har ju redan ett stort namn som konsert- och operasångerska — är den blonda Astrid andeligen som tekniskt mest utvecklad, medan de båda andra, Olga och Sigrid med sina kärnfriska mezzosopranröster och medfödt omisskänligt musiksinne först hafva att fylla luckan mellan natur och konst. Det är diktarmålaren Arthur Fitger, som här införde den förtjusande systerkvartetten, med solo- och ensemblesånger, på en privatkonsert i stor stil.» Af kvartetens program finner kritiken de svenska sångerna mest originella.

* * *

Valborg Svärdröm-Werbeck.

Då denna vår omtyckta operasångerska nu börjar en månads gästspel här i förut af henne gifna roller, så särskildt erinras om hennes hittills varande konstnärliga verksamhet, samt meddelas hvad vi ha oss bekant om henne från senaste tid.

Född i Gefle d. 22 dec. 1879 fick Valborg Svärdröm, sedan hennes far slagit sig ned såsom handlande på Djursholm, tillfälle att studera musik vid Stockholms konservatorium, der hon

hade fröken Ellen Bergman till lärarinna i sång och sedan var elev af fru Vendela Sörensen i konservatoriets operaskola. För fröken Signe Hebbe och fru Winterhjelm utbildade hon sig vidare i sång, plastik och deklamation. D. 27 dec. 1900 gjorde hon sin första operadebut, scm *Mignon*, med stor framgång; ej mindre väl lyckades hon sedan, mars 1901, som *Susanna* i »Figaros bröllop». Den tredje, mycket fordrande debutrollen var *Lakmé*. Hon blef nu engagerad och gjorde sig allt mer och mer till publikens stora favorit i åtskilliga roller. Så utförde hon 1902: *Jolantha* — en förtjusande prestation — *Papagena*, *Gertrud* i »Valborgsmessa», *Anna* i »Friskyttan», *Zelida* i »Konung för en dag», *Herdegossen* i »Tannhäuser», *Zerlina* i »Don Juan», *Lisbeth* i Mendelssohns sångspel »Hemkomsten», samt *Margareta* i »Faust»; år 1903 af nya roller *Julia* i »Romeo och Julia», *Margareta* i »Mefistofeles», *Eurydike* i »Orfeus», *Jemmy* i »Wilhelm Tell», och *Anna* i »Vermländingarna». 1904 såg man henne endast i en ny roll, nämligen *Prinsessan* i »Vikingablod», hvilken roll hon här kreerade i mars månad. Hon hade nämligen hösten förut erhållit Jenny Lindstipendiet för treårigt musikstudium i utlandet och begaf sig våren därpå från hemlandet. Från Rom förspordes under sommaren att hon der med sin sång gjort stor lycka i Skandinaviska föreningen och musikaliska kretsar. Hon gjorde sig sedan bekant i Tyskland, medverkade vid en Münchener Orkestervereins konsert, då hon prisas för »sin underbara organ, utmärkt skolade röst och själfullt föredrag». Hemrest till julen uppträdde hon jan.—april 1905 på operan som gäst och sjöng *Mignon*, *Margareta* i »Faust», *Julia*, *Elsa* och *Jolantha*. I början af 1906 gjorde hon tillsammans med hrr Aulin och Stenhammar en konsertturné i Norrland men reste den 16 jan. åter ut till Tyskland, fortfarande som Jenny Lindstipendiet.

Strax derefter uppträdde hon på två konserter i Hamburg och medverkade i slutet af januari på en af hrr Aulin och Stenhammar gifven konsert i Köpenhamn. I början af april förspordes här att vår diva i Hamburg ingått förlofning med hr Louis M. J. Werbeck, föreståndare för »Das Brockenhaus», skald och musiker samt impresarie för hennes Nord-Tyska turné. I maj skedde brölloppet, hvarefter hon med sin man företog en weddingtrip till Italien. Båda besökte i juli månad samma år hennes föräldrars hem i Norrköping, dit de kort förut flyttat. Under hösten och början af detta år har fru Svärdröm-Werbeck uppträdt dels med sina systrar dels som gästande operasångerska och konsertsångerska i Tyskland, Böhmen och Ungern etc, öfverallt mycket firad. Så sjöng hon i Bremen *Mignon* och *Margareta* i »Faust», hvilken rol hon i slutet af december ut-

förde med största framgång i Prag. En kritiker yttrar härom: »En intressant konstnärlig personlighet lärde vi på Tyska teatern känna i den svenska sångerskan Valborg Svärdström. Hennes betydenhet ligger i uttryckets naturlighet, som beherskar hela framställningen: ord, sångsätt, mimik och gester. Med Gretchen gaf sångerskan en god del af sitt eget väsen. I de dramatiska höjdpunkterna af rollen, i trädgårds- kyrko- Valentin- och fängelse-scenerna utvecklade hon hela den fascinerande verkan af sin individualitet. Det är ingenting virtuossmissigt i hennes prestation, såsom hos andra Margareta-tolkare; allt tekniskt tjänar hos henne till en högre uppgift».

I Leipzig medverkade nyligen, d. 14 mars, fru Svärdström Werbeck på en Gewandhaus-konsert, då man ytttrade om henne att »hon fängslade i hög grad med sin behagligt lifliga föredragskonst, sin välbildade röst med barnslig timbre». Hon sjöng vid detta tillfälle den efterkomponerade arian ur Mozarts »Idomeneo», ett par svenska sånger, som kritiken finner särdeles »feinsinnige», nämligen A. F. Lindblads »Ein Lenztag» (»En vårdag») och »Der Wind» af Bror Beckman, samt »Spätsommer» (»Eftervår») af Lange-Müller.

Blad ur Chopins dagbok.

Efter en tysk öfversättning i N. M. Z. meddela vi några utdrag ur Frédéric Chopins dagboksanteckningar, i en med inledning och anmärkningar försedd bok utgifven af Ad. Chybinski. De äro ett dokument af icke så ringa värde, emedan de nästan alla icke använts af mästarens biografier. Svårigheten af deras offentliggörande har väl berott därpå att, innan de nyligen blifvit af H. Wiesenthal öfversatta på tyska, de endast funnits tillgängliga på det polska språket, hvarpå de äro författade.

Särskildt viktig är denna dagbok beträffande kapitlet om »kvinnorna i Chopins lefnadshistoria». Af mästarens tidigare biografier kunna vi t. ex. ej sluta oss till när skotskan Stirling, hans ädla gynnarinna, tog pianoundervisning af honom, hennes namn framträder i alla händelser icke före åren 1840—41. Af dagboken få vi nu veta att hon redan före 1837 studerat hos Chopin, ja, att hon besökte honom och fru Sand 1838 i Waldemosa på ön Majorka.

Skotskan var dödligt förälskad i sin lärare, men af svartsjuka fanns ej ett spår i hennes hjärta, emedan hon prisade sig lycklig om blott hon kunde få vara i mästarens närhet. Hon är för öfrigt en af de ädlaste gestalter, som spelat någon roll i Chopins lif. För oss, som rätt noga känna Chopins individualitet, lif och verksamhet, före-

faller det underligt att namnet på skotskan i Chopins dagbok är »Rebecka», ehuru hon i alla hans bref likasom samtliga biografier öfver honom alltid förekommer under namnet »W. Jane Stirling». Den äldre systemen till »Rebecka», fru Erskine, kan i alla fall icke åsyftas. Kanske är Rebecka ett tillfällighetsnamn, hvars betydelse endast var klar för Chopin. Dagboksanteckningen af den 6 oktober 1837 är särskildt viktig. Mästarens biografier hittills ha ansett att Chopin icke vidare tänkte på sin första kärlek, nämligen till Constantia Gladowska (Warschau 1830.) Vi finna att han ännu 1837 hade henne i tankarna, ehuru han redan under tiden utspelat rollen såsom den olycklige, förskjutne friaren till grefvinnan Marie Wodzinska.

Af vidare anteckningar framgår att Chopin mellan den 7 och 10 oktober 1837 gjorde bekantskap med George Sand (m:me Dudevant). Kanske skedde det den 7 oktober, emedan han den 10 skrifver: »Tre gånger har jag sedan återsett henne». Alla legender och »tillförlitliga» utsagor och »ögonvittnen» (till och med af Franz Liszt) äro inför Chopins dagbok öfverflödiga och betänkliga. Emellertid finna vi bekräftelse på att Liszt var upphofvet till denna för Chopin ödesdigra bekantskap.

När kom det till brytning med Georges Sand? Troligen 1847. Det som Karasowski i sin Chopin-biografi skrifver är i alla händelser — hvad redan Niecks påvisat — en fantastisk osanning, som har till ändamål att vältra hela skulden på Georges Sand. Men äfven de »af Georges Sand förebringade argumenter», dem Niecks betraktar såsom »ingenting mindre än öfvertygande», äro blottade på all betydelse. Georges Sand visste väl att hennes »Histoire de ma vie» skulle på något sätt offentliggöras efter hennes död; hon ansåg det alltså lämpligt att i alla fall ställa i ett bättre ljus sin skuld med hänseende till sin hänsynslösa behandling af den sjuke Chopin. Däremot var Chopins dagbok författad endast för honom själf utan några bifafsikter — ja, Chopin begärde till och med före sin död att man skulle bränna upp alla hans papper och kompositionsmanuskript. Därför äro dagboksblad och bref af Chopin det enda tillförlitliga för oss. Det kom till brytning 1 juni 1847 eller omedelbart före denna dag. Mellan 1 och 10 juni, möjligen efter den 1:a, lemnade Chopin Nohan, fru Sands gods, och vände åter till Paris. Det är ganska troligt att ett formligt afsked vid skilsmissan undveks. Då Chopin insåg att han var henne till en börda, och då han energiskt ville taga i beskydd fru Sands dotter emot moderns betänkliga attentat mot denna och slutligen ej mer kunde tåla fru Sands otillständiga uppförande i mer än ett hänseende, lemnade han Nohan utan att taga farväl. Det omedelbara skälet till detta steg

föranleddes af de grofva ord af fru Sand, hvilka beredde honom dubbel smärta. Han »tänkte icke att hon kunde vara så hård» och om kvinnorna skref han: kvinnor måste vara förnåma.»

Att Chopin var en god son mot sin mor och sitt fädernesland intyga flerstädes hans dagböcker. De innehålla många detaljer, som ställa hans personlighet i en klar dager. Följande hans anteckningar skola visa detta.

Paris den 6 okt. 1837.

Regn, ingenting annat än regn hela dagen. Ingen människa kommer till mig. Iagenting lifvar min själ, ingenting afbryter mitt klappande hjärtas monotona trapp, trapp, trapp.

Endast en trädgårdspojke kom och gaf mig violer, en stor ask med engelska violer — Rebecka Stirlings violer! Himmel, en sådan kvinna! Det synes mig ofta som om jag liknade henne, när jag betraktar mig i spegeln; endast genom att tänka på henne blir jag henne lik. Denna stora örnäsä — denna listiga blick — och den stora munnen, — ack, denna mun! Dess leende gör mig rasande. O, Rebecka! Hvi kväljer du mig dag och natt med din tillbedjan och dina violer — och din näsa. Kvinnor måste verka förnåma, den milda glansen i deras blickar måste komma mig att rysa som för brännande lågor!! Constantias blickar? Constantia? Nej, flyktigt, lik den vexlande månen — Trapp, trapp — skall det då aldrig upphöra! Kunde jag blott spela bort smärtan. Den gnager mig på hjärtat. Och dock är lifvet till för njutning och för kärlek — kärlek — ljuf som drömmen, ljuf som musik — sorgliga, ljufva och glada kärlek! Ac't, vore jag ej så trött på allting. Klockans slag förena sig med mitt hjärtas. Ett — två — tre — nio — tio. Och hur långsamt kryper ej natten fram. — Jag kan icke längre uthärda denna börda*, jag vill hvila ut, hvila ut vid ett kvinnohjärta!

Paris den 10 okt. 1837.

Det var en lycklig ingifvelse. Jag tog af mig den förskräckliga morgonrocken och ledsnaden var försvunnen. Ett doftande bad, linne, fint som silke, och societetsdräkten togs fram. Friskt strömmade blodet genom ådrorna, stilla melodier ljödo i mina öron, jag insöp en skön violdoft. Den förföljde mig då jag genomkorsade de våta gatorna, då jag steg upp för de mattbelagda trapporna till grefvinnan Czarnowskas salong***. Min själ var glad. En skugga korsade min väg, förskräckt såg jag mig om. Nej, det var ingenting,

* Constantia Gladowska, se ofvan.

** Torde syfta på Chopins olyckliga kärlek till grefvinnan Marie Wodzinska. Så godt som förlovad med henne blef han af hennes far med bestämdhet afvisad (1836).

*** Laura Czarnowska, Chopins väninna från Warschau, »Lorka» kallad.

endast en Venusstaty vid väggen. Min goda ängel förde mig vidare. — Tre gånger har jag sedan återsett henne.* Det tycks mig som vore det blott en dag sedan dess. Hon såg mig djupt in uti ögonen under det jag spelade.

Det var fémusik, smekande och ljuf något litet dystert — sagor från Donau. Mitt hjärta dansade med dem i fäderneslandet — Hennes ögon blickade djupt in i mina — Dystra ögon. — Underbara ögon. Hvad talade ur dem? Min själ hade funnit hamnen. De underbara ögonen logo. Ansiktet var manligt, dragen breda, nästan grofva — Men de underbara, sorgliga ögonen! Jag längtade efter dem och drog mig dock skygg tillbaka. Hon aflägsnade sig. Sedan kommo vi i samspråk med hvarandra — om alldagliga saker. Liszt såg mig sitta ensam och förde henne till mig. Blommor rundt omkring oss. Mitt hjärta var fångadt. Hon berömde mitt spel. Hon förstod mig. Men det stränga, sorgsna, fula anletet! Två gånger har jag återsett henne. I hennes salong, omgifven af den höga franska aristokratien, en gång — ensam. Hon älskar mig — Auroré — hvilket älskligt namn, natten sviner hän.

Paris den 5 nov. 1838.

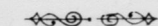
Vi måste tillsammans bort — till södern. Jag känner besynnerliga smärter i bröstet, en hosta besvärar mig. Den vill ej släppa mig, kanske bringar södern bot. Hon sörjer för mig dag och natt. Hennes ljufva andedrägt svalkar mig. I mina drömmar ser jag min mors sorgsna anlete. Jag skall icke drömma mer så snart söderns sol värmer mig.

Majorka den 16 nov. 1838.

Bådas våra själar äro allena på denna ö i hafvet. Om natten ligger jag och lyss till vågornas bränningar. Rebecka Stirling besökte oss. Hon medförde violer — stora engelska violer. Deras doft bedöfvar mig dag och natt i dessa fuktiga klosterceller. Klostret är kallt och mörkt, vinden tränger igenom alla springor så att dörrarna kvida och stöna. Jag fryser! När jag hostar känner jag det i hjärtat. Jag älskar ljuset, det hvissar sköna melodier i mitt öra. Jag vill icke dö. Skuggan förföljer mig. Men lifvet är starkt. Rebeckas violer på min graf! Jag vill icke dö!

(Forts.)

* Det är nu fråga om George Sand, Auroré Dudevant.

Musikpressen.

På Carisch & Jänichens förlag, Leipzig, har utkommit:

för piano och två händer:

Frontini, F. Paul: 10 Clavierstücke. No 1. En Sonje. 2. Menuet. 3. Pensée d'Amour. 4. Chanson sicilienne. 5. Confidence amoureuse. 6. Barcarolle. 7. Nocturne. 8. Capricieuse,

Valse. 9. Retour au Village. 10. Sérénade arabe. No 1 och 5 à 0,75, de öfriga à 1,25 Mk.

Ofvannämnda stycken, som höra till den lättare »salongsmusiken», kunna räknas till det bättre slaget af denna. De äro både originella och vackra. Skulle man särskildt vilja framhålla någon af dem, så vore det den förträffliga »Menuetten», de karakteristiska »Chanson sicilienne» och »Sérénade arabe», den intagande »Confidence» och »Retour au village» med sin egendomliga basgång af g-kvint och d-oktav. Styckena lämpa sig äfven väl för pianolever, men äro icke särskildt afsedda dertill, emedan de sakna fingersättning. Hvert och ett af styckena är tillägnadt någon person, de flesta åt fruntimmer. Nr 10 ått ingen mindre än Jules Massenet.

Litteratur.

Carl von Platen *Från östan och vestan*. Strödda blad ur skissboken. Andra samlingen. Pr. 3 kr.

Impressions de Voyage.

Af dessa båda eleganta häften är det förstnämnda tryckt i Stockholm (Svanbäck et co.) det andra, på franska, i Rom, der författaren för närvarande är bosatt. »Från östan och vestan» innehåller: I Bilder från utlandets musikvärld (i 17 kapitel resebref från Tyskland, Italien, Petersburg, London, Tunis, Egypten etc.), de flesta utgörande till Svensk Musiktidsning sända musikbref (af »Anteros»); II Dramatiska silhuetter (Passionsspelen i Ober-Ammergau); »La figlia di Jorio»; Adelaide Ristori † In memoriam. Boken är försedd mest 15 särdeles fina illustrationer mest helsidesbilder, på glanspapper efter fotografier; bland dem som titelplansch Arrigo Boito i sitt arbetsrum, Gius. Anselmi (chev. de Grioux i »Manon»), Emma Calvé (s. Carmen), Maria Farneti, Maurice Renaud (s. Don-Juan), Micio Horszowski, det pianistiska underbarnet från Polen, Adelaide Ristori (s. Maria Stuart, textbild), Gius. Verdi och hans »Casa di riposo», m. fl. — För Sv. Musiks läsare, som säkert med intresse tagit del af dessa musikbref, behöfver ej denna boks innehåll närmare karakteriseras.

»Impressions de voyage» säger sig författaren i ett företal ha på fleras begäran publicerat. Detta häfte (66 sid.) innehåller: I A travers les Indes; II De Siam, III La Suisse Bavaoise (1 Les jeux de la Passion d'Ober-Ammergau, 2 Les châteaux de plaisance de Louis II), IV Une fête Wagnerienne à Berlin; V. Au tombeau de deux héros de l'art (1. Giuseppe Verdi. »Casa di riposo per musicisti», 2. Adelaide Ristori) Illustrationerna, helsides, utgöras af porträtter, af Bahadur (maharadja de Maisur), Vadshiravud (prince royal de Siam), Saint-Jean l'évangéliste (Jeux

de la Passion d'Ober-Ammergau), Leo Slezak (Siegfried), Adelaide Ristori (Mary Stuart), och taflor: Louis II, roi de Bavière (i tronsalen med sitt hof) samt Mausolée de Verdi (i »Casa di riposo»). Hela boken är tryckt på glanspapper.

Af ofvan nämnda illustrationer förekomma i Sv. Musikt. 1906 n:o 8 porträtt af Verdi samt afbildningar af hans musikerhem (»Casa di riposo») och mausolén i detsamma, de senare af baron von Platen benäget redaktionen meddelade.

Finsk Musikrevy. Första marshäftet innehåller: Arbetarrörelsen utomlands och musiken af O. A. — »Borgströmska kvartetten» (med bild) af G. A. G. — Den ungerska konserten — Våra tonkonstnärer i utlandet — Notiser — Härs och tvärs. — Afdelningen Brage: Låtom oss åter sjunga folkvisor — Dalarnes ryktbaraste spelman död — Från hufvudstaden, etc.

Vereinigte musikalische Wochenschriften innehåller i 11:e 12:e häftena en uppsats: »Das plattdeutsche Kunstlied» af A. N. Harzen-Müller, vidare »Tagesgeschichtliches» (Teater och konsert m. m.) samt »Verchiedenes.»

Mitteilungen n:o 89 mars 1907 från Breitkopf & Härtel, Leipzig, innehåller, jemte förteckning öfver förlagsartiklar, biografier öfver Jean Sibelius och Leone Sinigaglia med omnämnande af deras verk samt porträtt af Sinigaglia och Granville Bantock, hvars verk äfven nämnas. I en förteckning öfver finska kompositioner af Merikanto, Palmgren, Collan etc. får man veta att Breitk. & Härtel har förlagsrätt till dem för Ryssland och Skandinavien.

Från scenen och konsertsalen.

Kungl. teatern.

Mars 21.	Gounod: <i>Romeo och Julia</i> .
22.	Mozart: <i>Don Juan</i> .
23.	Tschaikowsky: <i>Eugen Onegin</i> .
24.	R. Wagner: <i>Lohengrin</i> (Ortrud: fru Clausen, Telramund: hr Oscar.)
25—28.	Dramat. föreställningar af Mme Suzanne Després med Théâtre de l'Oeuvres personal.
31.	Konsert till förmån för hofkapellet pensionskassa. 1. Ruben Liljefors: Symfoni nr 1, Ess-dur; J. Sibelius. »Des Fährmanns Bräute» för baryton (hr Forsell) och ork. 3. Rob. Schumann: Konsert för piano (hr Edv. Svenson) och ork.; Hugo Alfvén: Symfoni nr 3, E-dur.
April 1.	Puccini: <i>Tosca</i> .
2.	Mozart: <i>Figaros bröllop</i> (Grefvinnan, Susanna, Cherubin, Marcellina: fru Schjerven, frk. Hesse, fru Claussen, frk. Karlsohn; greffe Almaviva.

Figaro, Don Bazil, doktor Bartholo, Antonio: hrr Forsell, Stiebel, Malm, Strömberg, Grafström; Barbarina: frk. Lagergren.)

3. Auber: *Fra Diavolo*.

Oscarsteatern.

- Mars 21—30) Léhar: *Den glada änkan*.
 April 2—4)
 Mars 23. *Talismanen* (matiné).
 Mars 24. April 1. *Vermålingarne* (matiné).
 Mars 31. *Musikalisk soaré* af teaterns solister och orkester; biträdande: frk. Ester Osborne.

Östermalmsteatern.

- Mars 21—30) *Lycko-Pers resa*.
 April 1—3)
 Mars 23, 24, April 1. *Fänrik Ståls sägner* (matiné).

Musikal. akademien.

- Mars 26. Konsert af hr Julius Ruthström. Biträdande: fröknar Sigrid Lindberg, Märtha Ohlson.
 27. Konsert af systrarna Valborg, Olga, Sigrid, och Astrid Svärdström.
 31. Konsert af Bellmanskören. Biträdande: hrr Gustaf Sjöberg, D. Stockman. Dirigent: hr Er. Åkerberg.
 April 1. Stor populär visafest af fru Anna Norrie.

Vetenskapsakademien.

- Mars 21. Konsert af Frök Thérèse Björklund. Biträdande Frk. Märtha Ohlson, hr Ax. Runnquist.

Östermalmskyrkan.

- Mars 29. Konsert till förmån för frimurarebarnhuset. Biträdande: frkn. Larsén, Hesse, hrr Elfgrén, Malm, Wallgren, kgl. hofkapellet och operasujetter. Program: Jos. Haydn: »Skapelsen», oratorium.

Sofia-kyrkan.

- April 2. Konsert af fru Sara Wennerberg-Reuter och hr Aug. Broman. Biträdande: frk. Ella Björkbom, hr Jul. Ruthström.

Katarina kyrka.

- April 1. Konsertföreningens 1:a Folkkonsert 1907. Solister: fru Carol. Östberg, hr Alb. Löfgren. Dirigent: hr Tor Aulin.

Den franska truppens föreställningar och påsken strax derefter ha betydligt reducerat operaverksamheten under senaste tiden. Det förnyade uppförandet af »ringen» har äfven förhindrat införande af nyheter. Från operan har man sålunda endast att fästa sig vid påskdagskonserten, den sedvanliga till förmån för hofkapellet, som denna gång kunde fästa sig åt »fullt hus», tack vare det lockande programmet med symfonier af två svenska komponister, Bruno Liljefors och Hugo Alfvén, samt mellannummer af Sibelius och Schumann med resp. hrr Forsell och Edvin Svenson som solister. Liljefors, som bekant bosatt i Göteborg, har der först

givit sin första symfoni, som för oss nu var en nyhet. Den vittnar om en betydande talang i behandlingen af orkestern, som han förstår afvinna åtskilliga klangskönheter och anslående instrumentalkombinationer. Dess form saknar emellertid i utarbetningen den klassiska organiska klarheten och skattar mer åt nutidens lösliga stil. Mest helgjuten synes oss första satsen, hvars hufvudtema leder tanken på Norman eller Schumann. Andra satsen, Andante, har nog sina förtjänster men är något enformig och ej synnerligt melodisk. Originelt nog har tredje satsen, motsvarande scherzot, skrivits som Hambo, och denna slog mycket an. Sista satsen, Allegro energico var medryckande liflig men röjde föga inspiration. Sådan finna vi i högre grad hos Alfvén i hans sista, nu änyo upptagna, symfoni, som vann på att åter höras. En tvångslös friskhet och enkelhet men rikedom på idéer, särdeles i instrumentationen, finner man i denna symfoni, tillkommen likasom på lek efter hans båda andra, mera djupsinniga.

Sibelius' »Fährmanns Bräute» skall skildra Wilho, en roddares färd med sin brud utför en forsande ström, der ett sjörä, som fattat kärlek till honom, af svartsjuka vältrar fram en klippa i strömmen, mot hvilken båten krossas så att Wilho och hans brud förgås. Sången är en föga melodisk, deklamatorisk kraftyttring med ständigt brusande orkestersats. Hr Forsell sparade ej heller på kraft i framställningen. Schumanns vackra A moll-pianokonsert fick i solopartiet en rätt god tolkning af den unge pianisten Edvin Svenson oafsedt ett litet memoreringsfel. De båda symfonierna dirigerades af komponisterna sjelfva, öfriga nummer af kapellm. Henneberg.

Julius Ruthströms konsert i Musikaliska akademien var för honom en sannskyldig triumf. Han gaf dervid ökade bevis på att han är en violinist af hög rang, imponerande så väl genom mästerlig teknik som stor ton och i allo konstnärligt föredrag. Konsertens första nummer, Max Regers sonat, ha vi efter symfonikonserten på operan förut omnämmt. Detta följdes af konsert för 2 violiner af J. S. Bach, med bästa samspel utförd af konsertgifvaren och fröken Sigrid Lindberg. Äfven 3:e numret var af Bach, ur sonat i E dur (Preludio, Loure, Gavotte och Rondo, Menuetto). Att hr Ruthström är öfverlägsen både Bach- och Paganinispelare visade han med föregående nummer och de efterföljande: »Oktavstudie» samt »Introduktion, tema med variationer» af Paganini, hvare de största svårigheter öfvervunnos med suverän säkerhet. Man kan ha nöje af att höra Paganini, så spelad. Slutet af konserten var egnad åt inhemska komponister med »Poème» af Sjögren, Mazurek och Midsommardans af Aulin, Romans af Alfvén. Konserten blef kanske väl lång, men åhörarne, som

borde ha fyllt salen men nu voro fåtaliga, lönade med rikt bifall konsertgifvaren, som hade erhållit fröken Märtha Ohlsons utmärkta biträdande med pianoackompanjemang och med extranummer visade publiken sitt tack.

Om Svärdström-konserterna få vi i ett sammanhang nämna i nästa nummer. Systrarna hade på första konserten fullt hus och en dem mycket bevägen publik.

Konsertrevy. Af konsalter, som återstå att omnämna, må Musikföreningens först komma i åtanke. Denna, den 74 i ordningen, hade till program först tre kantater af Bach N:o 67, »Halt im Gedächtniss Jesum Christ» och 106: »Gottes Zeit ist die allerbeste», båda för soli, kör och orkester, samt N:o 50: »Nun ist das Heil und die Kraft», för dubbelkör och orkester; konsertens andra afdelning utgjordes af Liszts »Missa solennis» — Granermessan kallad, emedan den komponerats till invigningen af katedralen i Gran — för solokvartett, kör och orkester. (Katedralen i denna ungerska stad invigdes 1856; Ungern var, som bekant, Liszts fädernesland.) Af Bachs religiöst stämningsrika kantater sätta vi främst den först gifna. Utom med sina körer och koraler fångslar den med en vacker tenoraria ett altrecitativ och en växelsång mellan bassolo och kör. I andra kantaten lägger man bl. a. märke till vackert orkesterackompanj. mang; tredje kantaten är kort men kontrapunktisk intressant i körens rörliga stämföring. Liszts messa förefaller efter Bach-kantaterna mycket nymodig men innehåller flera vokalt och instrumentalt vackra partier. Dess början »Kyrie eleison» för soli och kör är en anslående sats; i mera stor stil äro de följande »Gloria» och »Credo». De båda sista satserna »Benedictus» och »Agnus dei» ha en stilla natur. I hela messan spelar solokvartetten en stor rol, och denna hade en ypperlig besättning med fru ar Högborg och Claussen, hrr Malm och Wallgren. Kören och hofkapellet gjorde ock sitt bästa under prof. Nerudas goda ledning.

Att ryktet om Jacques Thibands mästerliga violinspel var sannfärdigt fick man erfara på hans och pianisten Wurmsers konsalter d. 11 och 13 mars. Med sin fulländade virtuositet förenar hr Thibaud en sällsynt klangskön ton som måste hänföra hans åhörare. Med ett behagligt yttre och stilla uppträdande vinner han ock sympatier. Hr Wurmsers har, som vi nämnt, konsalterat förr i Stockholm. Han är en pianist med solid teknik och fin touche samt visade sig på det hela som god ackompanjatör, endast någon gång violinen öfvermåktig. Hans franska naturel torde man få tillskrifva ett stundom för hastigt tempo samt omotiveradt tempo rubato t. ex. i

Chopins Ciss-moll-vals och Rachmaninoffs »Prelude», hvilket Borwick så utmärkt här introducerade. Båda konsertgifvarne spelade tillsammans på 1:sta konserten: Saint-Saëns: Sonat, op. 75; Mendelssohn: Violinkonsert; på 2:dra konserten: César Franck: Sonat. Hr Thibaud på 1:sta konserten solo: Chaconne ur 4:de sonaten af Bach och med ackompanjemang: Saint-Saëns: »Havanaise» samt »Introduction och Rondo Capriccioso»; på andra konserten: med ackompanjemang: Goldmark: Aria; Wieniawski: Saltarelle och Souvenir de Moscou. Hr Wurmsers solonummer utgjordes på 1:sta konserten af: Chopin: Sonate, op. 58; Schumann: Novellette, E-dur; Mendelssohn: Fileuse; Saint-Saëns: Toccata op. 3; på 2:dra konserten: Mozart: Variationer, F-dur; Chopin: Nocturne, op. 27, N:o 2, Dess-dur; Valse, Ciss-moll; Liszt: Rhapsodie hongroise N:o 12; Rachmaninoff: Prelude; Schubert-Fischhoff: Entre'act ur »Rosamunde»; Schubert-Tausig: Marche militaire. Den ofvan nämnda »Fileuse» af Mendelssohn är Prestot, C-dur, i 6:te häftet af hans »Lieder ohne Worte», åt hvilket man påbittat detta namn. Konserterna voro talrikt besökta, och bifallet, som var särdeles lifligt, lönades beredvilligt med extranummer.

Mischa Elman, den unge violinmästaren, som senast i början af förra året konserterade här, gaf d. 18 mars en enda konsert i Musikaliska akademien, nu biträdd af en pianist, hr R. J. Forbes. Han lät denna gång höra Symphonie espagnole af Lalo, Sonat af Händel, Nocturne af Chopin och Zapateado af Sarasate. Pianisten spelade solo Scherzo af Chopin och Ballade af Liszt. De talrika åhörarne hade allt skäl att äfven nu känna sig förtjusta öfver den unge Mischas spel, och äfven pianisten fick sin del af bifallet.

Fru Anna Norrie hade på sin »Visa-aften» d. 7 mars naturligtvis en talrik publik att roa. Första delen af programmet hade emellertid en litet allvarligare och fosterländsk prägel genom svenska visor, Josephsons »Se glad ut», A. F. Lindblads »Den skeppsbrutne», Södermans »Synden döden» och W. Stenhammars »Medborgarsång». Därpå följde muntra visor, af Rosensteel, Scotto, Kapeller, Ch. Kjerulf och en recitation, »Skvaller» af Fröding, vidare fyra stycken ur Aug. Bondesons visbok samt »kärlek» af Alb. Engström. Äfven denna gång biträdde dir. Björn Halldén som ackompanjatör. En mängd extra nummer i den glada genren blefvo, som vanligt på hennes soiréer, spenderade.

Upsaliensiska sängsällskapet O. D., äfven nu under ledning af dir. Ivar Hedenblad, gaf d. 17 mars konsertmatiné i Djurgårdscirkus för fulltalig publik. Programmet upptog mest kända sånger såsom Wennerbergs hymn, 1:sta numret; prins Gustafs »Vårsång»,

Syedboms »Hej dunkom» m. fl. af Söderman samt af Dürrner, Westermarck, Peterson-Berger, Petschke, jemte den gamla »Rosens bild» med hr Stockman som solist. Det rika bifall, hans vackra sång framkallade, föranledde sångens bissering. Särskildt nämna vi slutligen ett par originellt vackra finska sånger, »Den förkväfda rösten» af Sibelius och »Vaggvisa» af Palmgren. Flera extranummer såsom Lange-Müllers »Serenad», »Björneborgarnes marsch», »O hur härligt majsol ler» o. s. v. framkallades af det ihållande bifallet.

En stor militärkonsert till förmån för Göta lifgardes manskaps bibliotek gafs äfven d. 17:de i Immanuelskyrkan med biträde af sångarne pastor O. Rogberg och löjtnant H. Bolin. Manskap från regementet sjöng unisont fosterländska sånger, Göta gardes musikkår spelade under dir. O. Trobäck's ledning. Programmet upptog bl. a. förspel till »Parsifal», sorgmarsch ur »Ragnarök» och slutscen ur »Rhenguldet», samt som nyhet här Liszt's symfoniska dikt »Les Préludes» med orienterande kommentar af Peterson-Berger.

I Vetenskapsakademiens hörsal fick man d. 21 mars göra bekantskap med en sångerska här ifrån hufvudstaden, fröken Thérèse Björklund, som med en rätt omfångsrik och behaglig mezzo-röst förenade ett smakfullt föredrag. Ett stundom mindre tydligt textuttal kände anmärkas, liksom mot så många andra sångerskor och sångare. Första numret, den bekanta Delila-arian ur Saint-Saëns' »Simson och Delila», fick en god tolkning likasom Cherubin-romansen ur »Figaros bröllop», som man skulle velat ha hört från scenen. Konsertgifverskan sjöng till slut två sånger af Sjögren och tre af Peterson-Berger. Hr Runnquist biträdde med violinnummer: Romanze af Bossi och Mazurka af Zarzycki samt 4-satsig sonat af Bach tillsammans med fröken Märtha Ohlson, som med sin vanliga smakfullhet skötte ackompanjemang.

Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten.

Kgl. Teatern. Ett förnyadt uppförande af »Nifelungens ring» kommer att äga rum d. 4, 5, 6 och 8 april med fru Ellen Gulbranson som gäst i Brynhildas parti. Sedan våren 1898 har icke Fru Gulbranson gästat vår operascen, då hon der uppträdde som Brynhilda i »Valkyrian» och Ortrud i »Lohengrin», samt biträdde på en Filharmoniska sällskapets konsert. Ett annat gästspel under en månad af fru Valborg Svärdström-Werbeck kommer äfven att börja under den närmaste tiden.

Musikaliska akademien hade d. 22 mars ordinarie månadssammankomst under ordförandeskap af vice præses, justitierådet Karl Silfverstolpe.

Till revisorer af akademiens räkenskaper för år 1906 valdes hrr B. Beckman och P. Södermark. Till ledamot af läroverksstyrelsen valdes läraren vid musikkonservatorium, musikdirektören Erik Borgstedt, och till suppleant i styrelsen läraren vid konservatorium Lenart Lundberg.

Vid sammanträdet öfverlämnade professor O. Byström flera värdefulla gåfvor till akademiens bibliotek, hvarjämte anmälades gåfvor af musikalier från hofmusikhandlaren John Jakobsson, disponenten E. H. Bergqvist samt från stärbhuset efter akademiens associé, musikdirektör Hans Pettersson.

Konserterna under påsken härstädes ha varit talrika. Utom de under rubriken »Från scenen och konsertsalen» anförda kunna nämnas »Folkkonsertförbundets», annandagen i Gustaf Vasa-kyrkan, »Frihetsförbundets» i Folkets hus, Långfredagen, populär konsert Påskdagen i Gustaf Vasa-kyrkan (konsertdirektion Ax. Hansen). Utrymme saknas att nu närmare redogöra för påskkonserterna och alla »populära», som gifvits på senare tid.

Nya Filharmoniska sällskapet ger sin andra säsongkonsert d. 18:de april å kgl. teatern, då Edgar Tinels oratorium »Franciscus» uppföres här för första gången. Tinel, pianist och komponist, är född 1854 och sedan 1896 professor i kontrapunkt vid Brüssel-konservatoriet. Nämnda oratorium, som i Tyskland först uppfördes 1890 i Frankfurt a. M., har sedan gifvits mångenstädes, äfven i Köpenhamn och Newyork.

Operasångerskan fröken Anna Lagergren, som i Malmö och Lund nyligen utfört ärkeängeln Gabriels parti i Haydns »Skapelsen», har vunnit mycket beröm för återgifvandet deraf. I ärkeänglarnes trio medverkade jemte henne hrr Nils Fahlman och kapten A. Norman.

Andréas Hallén lämnar Skåne. Kapellmästare Andréas Hallén ger avslutningskonserter i Malmö och Lund den 19 och 20 april, hvarefter han omedelbart afreser till utlandet. Nästa höst kommer han att bosätta sig i Stockholm.

Herman Brag, den svenske operasångaren, som i höst antog ett fördelaktigt engagement vid den nybildade Manhattan-operan i Newyork, har nu återvänt till sitt hem i Berlin. Manhattan-operan hade sin repertoar på franska och italienska. Hr Brag har der på franska sjungit Marcel i »Hugenotterna», patern i »Romeo och Julia», samt i »Carmen» och »Damnation de Faust», på italienska har han utfört Leporello och Bazil i »Barberaren» samt har äfven »Trubaduren» och »Puritanerna» på sin italienska repertoar.

Göteborg. På stora teatern har fru Håkanson med sällskap fortfarande gifvit dramatiska pjäser. Anna Norrie gaf i slutet af februari ett par »visaftnar»

och den 26 februari gafs konsert af hr Julius Ruthström med biträde af fru Dagny Arbo Pineus och hr Barthold Lundén. D. 3 mars gaf Orkesterföreningen en populär konsert, hvars huvudnummer var Haydns Ess-dur-symfoni (»med pukhvirveln»). Programmet upptog för öfrigt: Wagenaar: Uvertyr till »Cyrano de Bergerac», Hugo Kaun: »Albumblad» och »Fröliches Wandern» för stråkorkester samt 2 norska danser af Grieg. Dagen derpå höll dir. Hugo Lindqvist från Stockholm i K. F. U. M.-lokalen ett föredrag om J. A. Josephson. Publiken var fåtalig. Göta P. B:s sångkör gaf konsert d. 7 mars. Göteborgs Orkesterförening hade d. 10 mars änyo en populär konsert under H. Hammers direktion, då programmet upptog: 1. Cesar Cui: Uvertyr till »Mandarinens son»; 2. Tschaiowsky: Violinkonsert. D-dur, op. 35 (hr Snoeck); 3. R. Wagner: Waldweben ur »Sigfried» samt inledning till 3:e akten af »Mästersångarne», läropojkarne dans, och mästersångarne helsning och intåg, för orkester. D. 14 konserterade pianisten Vilma Hultgren med biträde af sängerskan fru Clary Morales. Programmet upptog Fantasi och fuga af Bach-Liszt, konserttude af Liszt samt saker af Chopin och Schubert. D. 21 gafs i konsert-huset af fru Valborg Svärdström-Werbeck en konsert, hvars program innehöll sånger af A. F. Lindblad, Alfvén, Bror Beckman, Lange-Müller, Rich. Strauss, Brahms, H. Wolf, Schubert och Grieg. Norrmännen, violin. Arve Arvesen och pianisten Karl Nissen, gäfv o d. 15 mars konsert, hvarvid utfördes: Grieg: sonat, G-dur, för violin och piano; 2. Händel-Halvorsen: Passacaglia för violin och altviol; Schumann: Etudes symphoniques, 4. Bach: Air, ital. romans, Händel: Minuet (violin), 5. Chopin-nummer. Musikföreningen gaf d. 26 konsert med biträde af frök. Astrid Berwald och Aulin-kvartetten samt prof. F. Neruda. Programmet upptog: 1. H. Kaun: Stråkkvartett n:o 2, D-moll, op. 41. Franz Berwald: Piano-trio, F-moll; 3. Fr. Schubert: Stråkkvintett C-dur, op. 163. Vid Orkesterföreningens konsert d. 27 mars, med hr Ad. Wiklund som pianosolist, dirigerade såväl denne som hr Ruben Liljefors och O. Morales, de förstnämnda sina egna verk. Konsertprogrammet upptog: 1. Br. Liljefors: Symfoni Ess-dur; Ad. Wiklund: Konsertstycke för piano och ork.; 3. Ad. Wiklund: Konsertuvertyr, F-dur.

Helsingborg. Mariabebådelsedag och Palmsöndagen, 23 o. 24 mars uppfördes här i Mariakyrkan Haydns oratorium »Skapelsen» under dir. O. Lidners ledning med biträde af frök. Nanny Larsen, löjtn. Elfgrén och hr N. Strandberg från Stockholm. Utförandet berömmes såväl hvad kör och orkester som solister och dirigent beträffar. Denne som med stort nit verkar här för musikens befrämjande, var efter första kon-

sertens slut af kören inbjuden till en festlig kollation å hotell Mollberg, då han, efter ett för honom smickrande tal, erhöi som tacksamhetsgåfva ett dyrbart guldur med inskription: »Till musikdirektör Olof Lidner från kören vid första uppförandet i Helsingborg af oratoriet »Skapelsen», d. 23/3 1907».

Från våra grannland.

Kristiania. Febr. 17—mars 20. Natio-nalteatern har fortfarande haft »Den glada änkan» på spellistan och för öfrigt af pjäser med musik uppfört »Maria Stuart i Skotland», Centralteatern har af sådana gifvit »Surcouf» och »Lykke-pigen» af Audran. Den 20 febr. gaf lady Hallé sin andra konsert, biträdd af sin syster, pianisten Olga Neruda. Programmet upptog: 1. R. Schumann: Violinsonat, A-moll; Tartini: »Il trillo dell' diavolo»; 3. Bach: Prelude, Andante och Allegro; Bruch: Romans; Spohr: Barcarole; Schumann: Gartenmelodie; Paganini: Perpetuum mobile. D. 21 och 23 konserterade sängerskan m:me Cahier. Musikföreningen gaf i febr. sin 5 konsert med biträde af prof. Julius Röntgen från Amsterdam, konsertmästare G. Lange m. fl., hvarvid utfördes: 1. Fr. Schubert: Symfoni, H-moll; 2. Beethoven: Pianokonsert, G-dur (prof. Röntgen); 3. J. S. Bach: konsert för violin, flöjt, trumpet och stråkorkester; 4. J. Röntgen: Ballad öfver norska folksmelodier för stor orkester (1:a gång). D. 5 och 9 mars konserterade här Jacques Thibaud och Lucien Wurmser, dessa, såsom lady Hallé, i bröderna Hals' konsertsal. Den 5 mars gaf prof. Röntgen konsert med biträde af paret Grieg. Programmet upptog bl. a.: Norska danser (op. 35) för 4 händer af Grieg (hrr Grieg och Röntgen) samt op. 27 af Jul. Röntgen, variationer och final öfver ungerska Czardas. Den 14 mars gaf Thorvald Lammers en romans-afton och d. 19 Gerda Danielsson sin 2:a konsert, biträdd af pianisten Backer Lunde. En kritiker yttrar om henne, att »sedan Gina Oselio har väl ingen norsk sängerska väckt så stort uppseende».

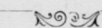
Köpenhamn. Febr. 13—mars 7. K. teatern har denna tid af pjäser med musik haft på spellistan »Mästersångarne», »Orfeus och Eurydike», »Maskerade», »Lohengrin» samt »Aprilnarrerne» och »Eventyr paa Fodreisen». Casino har ihållande uppfört »Geishan», D. 18, 22 och 26 febr. konserterade här den grekiska pianovirtuosen Telemaque Lombrino. D. 22 och 27 febr. gafs konsert af Willy Burmester med biträde af pianisten Willy Klasen, den 26 fru Annie Bendorff och hr Julius Ruthström. D. 26 febr. konserterades af pianisten Percy Grainger och dagen förut af konsertsängerskan Leoni Plant. Kammarmusikaften gäfv o Louis Glass och Georg Höberg d. 18 febr. och sedan Fini Henriques-kvartetten. Den 2

mars gaf Joh. Svendsen och kgl. kapellet sin 3:e symfonikonsert, med Eugen d'Albert som solist, hvarvid uppfördes: 1. Beethoven: »Coriolan»-uvertyr; 2. Pianokonsert, G-dur (d'Albert); 3. Pianosoli af d'Albert: Rubinstein, Barcarole n:o 5, Schubert-Liszt's »Soirées de Vienne» n:o 6 och Schuberts Impromptu op. 142 n:o 4. En konsert gafs 1 mars af Johanne Stockmarr och Hugo Becker.

Helsingfors. Febr. 13—mars 23. Af pjäser med musik har Svenska teatern med folkteaterpersonalen fortfarande gifvit »Stockflötarne», Finska T. en gång uppfört »Regina von Emmeritz». Den 16 februari gafs en konsert med orkester under A. Kajanus' ledning och med biträde af violoncellisten Fohström samt pianisten fru Sundgren-Schneevoigt. Dagen derpå konserterade sängerskan Agnes Poschner. Af M. M:kören gafs konserter d. 20 och 27 febr. då programmet innehöll Mendelssohns uvertyr »Hebriderna» och Max Bruchs körverk med soli »Fritiof». D. 24 o. 26 febr. konserterade »Société de concerts d'instruments anciens (Caradessu-Devilliers) med gammal musik af Montclair, Borghi, Lulli, Ariosti, Mozart etc. Den 18 febr., 4 och 18 mars gaf Filharmoniska sällskapet sina 8:de, 9:de och 10:de symfonikonsalter. Af dessa upptog programmet på den första: 1. Händel: Concerto grosso, för stråkorkester; 2. Haydn: Symfoni, Ess-dur; 3. M. Bruch: Violinkonsert G moll (frök. Sigrid Lindberg); 4. Ludv. Thuille: Romantisk uvertyr; å den andra med pianisten Fridtjof Backer-Gröndahl som solist: 1. Frans Berwald: Symfoni, G-moll; 2. Grieg: Pianokonsert; 3. Sinding: Episodes chevaleresques; å tredje med biträde af Henri Marteau: Beethoven: uvertyr Leonora n:r 3; Brahms: violinkonsert, D-dur; 3. Sibelius: Symfoni n:r 1, E-moll. D. 6 mars gafs konsert af sängerskan Alfild Hamberg, den 20 af flöjtvirtuosen Arma Hjort med biträde af hr Armas Järnefelt. Vid en af Helsingfors' Musikinstituts abon-nemangs konserter utfördes: Mozart: Sonat för violin och piano; 2. Max Reger: Solosonat för violin (hr Novacek); 3. Tschaiowsky: Piano-trio op. 50 hrr Novacek, Bror Pettersson, Fru S. Schneevoigt). De populära konserterna i Societetshuset ha fortgått som vanligt.

Från andra land.

Internationell musiktäflan anordnas i Havre den 11 och 12 augusti med prisutdelning. Anmälningstiden utgår den 15 maj. Program finnes i utrikes-departementets arkivafdelning.

Rättelser.

I föregående nummen sid. 45, sp. 3, r. 3 ndfr. står: informatiskt, läs: infernaliskt; sid. 46, sp. 1, r. 7 uppf. står: Transesca, läs: Francesca, sp. 2, r. 2 uppf. står: jamte, läs: jämte, r. 28 står: koserten, läs: konserten.

Svensk Musiktidning.

Nordiskt Musikblad. — 27:de årgången. — För hvarje musikaliskt hem, utgifves 1907 efter samma plan som förut, innehållande *populär läsning i Musikaliska ämnen, porträtter med biografier etc.* Tidningen utkommer två gånger i månaden (utom juli—aug.). Pris 5 kronor pr år, lösnummer 25 öre. Prenumeration sker här å *Expeditionen, Kammakaregatan 6, 1 tr. öfv. gården, i bok- och musikhandeln, å posten och tidningskontor. I landsorten bäst å posten.*

Obs.! Nyttan af en musiktidning för musikbildningen i hemmet torde ej kunna bestridas. Framför dagliga tidningar eger en sådan fördelen att den förvaras och bildar, så att säga, en musikhistorisk uppslagsbok. Rätta platsen för utgifvandet af en musiktidning är hufvudstaden, där musiklivet är högst och rikast utveckladt. Svensk Musiktidning meddelar ock en kontinuerlig redogörelse för musiklivet i vår hufvudstad, i landsorten samt i Finlands, Norges och Danmarks hufvudstäder etc., biografier med fina porträtt instruktiva artiklar, följetonger m.m.

J. G. Malmström
**PIANINON
FLYGLAR**
Göteborg.

Tonminnen.

Melodiska Pianostycken.

Jubelpolonäs, Canzonetta, Gamla tider, Valse mignonne, God natt! af *Fr. J. Huss.* Pris 1 kr.

Säljes och rekvideras hos *Svensk Musiktidnings Expedition, Kammakaregatan 6.*

Festmarsch

för piano af
Gustaf Hägg.

Denna vackra och ståtliga marsch kan köpas eller rekvideras å *Svensk Musiktidnings Expedition, Kammakaregatan 6.*

Pris 50 öre.

Svensk Musiktidning

inbindes i starka klotband med guldpressning för 1: 50 pr årg. om man hänvänder sig till *A. F. Högbergs Bokbinderi, 22—24 David Bagaresgata.*

För Porträttsamlare!

Fina Sköntrycks-exemplar af *Svensk Musiktidning*, flera årgångar, säljas billigt å tidningens expedition.

PIANOLEKTIONER

efter bästa metod, ledande till god teknisk och verkligt musikalisk utbildning, meddelas af undertecknad till moderat pris. Anmälan kan äfven ske skriftligen. Mottagning kl. 9—10 f. m. och 3—4 e. m. Tel. Brunkeberg 14 97. *Kammakaregatan 6, 1 tr öfv. gården*
Frans J. Huss.

Albumblad.

5 melodiska tonstycken
af

Adrian Dahl.

(Romans. Humoresk. Perpetuum mobile. Aftonstämning. Marche triomphale). — *Prisbelönt musikbilaga* — finnes till salu å 1 kr. å *Svensk Musiktidnings expedition.*

OBS. Äldre årgångar

af denna tidning, med eller utan musikbilaga, erhållas till nedsatt pris endast kontant å expeditionen.

Å *Svensk Musiktidnings Expedition, Kammakaregatan 6*, samt i bok- och musikhandeln finnes till salu

MELODISKA MINNESBLAD

4 Pianostycken — *Barcarole, Mazurka, Canzonetta, Nenia* — af *Frans J. Huss.* Pris 1 kr.

Ludwig van Beethoven

vackert porträtt å kartong, finnes i bok- och musikhandeln å **50 öre.**

Svensk Musiktidnings Expedition.

Svensk Musiktidnings MUSIKBILAGA

— 1904 —

finnes att köpa, pris 1 kr., och innehåller vackra *Pianostycken af Gustaf Hägg, Theodor Kirchner, Ignotus samt en sång af A. M. Myrberg.*

I bok- och musikhandeln finnes att tillgå

Schumann- Album

med porträtt af

Robert Schumann.

Pris kr. 1: 25.

Innehåll:

Pianostycken: Inträde i skogen — Jägaren på lur — Fughetta — Småstycke — Fantasi-Dans samt Sång: Folkvisa med svensk och tysk text.

Pianomagasin.

Svenska Pianinos: Största lager från *J. G. Malmström, Kongl. Hofleverantör, S. Andersson, Bergqvist & Nilsson, I. P. Löfberg & C:o, Stavenow & C:o m. fl.*

Utländska Pianinos: från *G. Schwechten, Steinweg Nachf. och Uebel & Lechleiter.*

Flyglar: från *J. G. Malmström, Steinweg Nachf. m. fl. — Orglar:* från *Mason & Hamlins* världsberömda firma.

Begnade instrument tagas i utbyte.

Gust. Pettersson & C:o,
13 Malmstilnadsgatan 13, Stockholm.

INNEHÅLL:

Sigrid Lindberg (med porträtt). — Systerarna Svärdström, Valborg, Olga, Sigrid och Astrid. Sångkvartett med porträtt-grupp). — Blad ur Chopins dagbok. — Musikpressen. — Litteratur. — Från scenen och konsertsalen. — Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten, från våra grannland och andra land — Rättelser. — Annonser.